

[Steen.]

hæver meget af det, vi i Tidens Løb ved vort Folks Flid og Dygtighed har oparbejdet, og som det er vor Opgave at søge at bevare og bygge videre paa under de Forhold, det nu engang er givet os at arbejde under. Jeg tænker paa, at vi har i Behold vort Folkestyre, under hvilket vi trygt henvender os til Befolkningen, naar Forholdene gør dette fornødent. Igennem alle Tidens Vanskeligheder og al Tidens Usikkerhed paa det økonomiske Livs Omraade er det lykkedes os at holde Orden i det danske Statsamfunds Finanser, hvad det fremlagte Statsregnskab bærer Vidnesbyrd om. Det er noget, vi fra Det radikale Venstres Side tillægger en overordentlig stor Betydning. Ikke mindst under Forhold som dem, vi nu gennemlever, er der intet farligere end dette, at der ikke er Orden i Landets finansielle Forhold. Særlige Forhold har paa mange Omraader stillet store Krav til Statsmagtens Økonomi, hvad Udgifterne angaar, og selv med den gennemførte Økonomi og Sparsommelighed, der er udvist, overalt hvor saadant har været forsvarligt, er Resultatet naturligvis ikke opnaaet uden betydelige Ofre fra Befolkningens Side. Men det er vor Opfattelse, at det Resultat, der er naaet, Orden i Statshusholdningen, er Ofrene værd, og vor Medvirken til, at Forholdene stadig for Statens Finanser maa være saadan, vil beredvilligt blive givet.

Men dette, at vi har bevaret vort Folkestyre, at det har bestaaet sin Prøve, dette, at vi har Orden i Landets økonomiske Forhold, dette, at vi har kunnet opretholde og udbygge vor sociale Lovgivning, alt dette og meget andet, som kunde nævnes, betyder jo ikke, at vi i vort Samfund ikke har vore Vanskeligheder, som kalder paa Lovgivningsmagtens Opmærksomhed og Handling; jo, vi har Vanskeligheder politisk, og vi har dem paa det handelsmæssige Omraade, og vi har dem i Spørgsmaalet om, hvorledes vi fra Lovgivningsmagtens Side bedst tilrettelægger Forholdene saadan, at de flest mulige i Befolkningen kan finde Beskæftigelse ved nyttigt og samfundsskabende Arbejde.

Det kan jo ikke være anderledes, end at alle vi, som er Folkestyrets sande Tilhængere, med en vis Bekymring maa se paa den Splittelse og den Partideling, der ogsaa foregaar i vort Folk, Partideling paa det snævraste Interessegrundlag og den mest fantastisk Stillen sig uden for den Virkelighed, i hvilken vi lever. Vi er nu 8 politiske Partier i denne Sal. Det radikale Venstre er ganske vist i Dag i den heldige Situation at

kunne sige, at ved det Valg, der nylig er afholdt, gjorde de nye Partier intet Indhug i vor talmæssige Tilslutning i Vælgerbefolkningen — jeg hørte jo nok i Gaar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opstille et Regnestykke, hvorved han naaede ogsaa at faa os med blandt de tabende Skarer, men det lykkedes jo kun ved Hjælp af en lille Regnefejl; det ærede Medlem regnede rigtigt med Tilgangen i Vælgerantallet, som var 140 000, men der er kun 92 000 flere Vælgere, der har stemt, og vi plejer nu kun at regne med dem, der har afgivet deres Stemme, og hvordan de vælger Partierne mellem. Tager man dette i Betragtning i Regnestykket, vil man komme til det Resultat, der er Sandheden, at de Radikale lige nøjagtigt fik den samme Tilslutning procentvis blandt Vælgerne i 1935, som vi fik i 1932.

Men selv om dette er Tilfældet, er den stærke Partideling naturligvis et Problem, der lige fuldt har Krav ogsaa paa vor Opmærksomhed. Et niende Parti foruden de otte, vi har, Det nationalsocialistiske Parti, forsøgte ogsaa Valglykken i Danmark, men uden Resultat, og det var godt det samme. Dette Partis Skæbne er for os Bekræftelsen paa, at de, der søger at omplante paa dansk Grund den Politik, som dette Parti anbefaler Vælgerne, savner det enkleste, det simpleste Kendskab til det bedste i den danske Folkekarakter, et Kendskab, der er den første Betingelse og Forudsætning for at kunne øve noget, der blot minder om nyttig politisk Gerning.

Venstres Formand, det ærede Medlem Hr. Krag, har engang i Sommer i en Tale, det ærede Medlem holdt paa Hindsgavl, og hvorom han i sin Tale her i Gaar mindede, beskæftiget sig med hele dette Spørgsmaal og formet sin Bedømmelse af Situationen derhen, at vi alvorligt burde tage under Overvejelse, om ikke vi trængte til en ny Valglov i Danmark.

Jeg vil øver for denne det ærede Medlems Betragtning sige: Vi fra Det radikale Venstres Side tror ikke paa Værdien eller Handlekraften hos et Flertal i denne Sal, som ikke har et Flertal af Folket bag sig. Vi tror, at det i Danmark vil være en Svækkelse af Folkestyrets Stilling og Handlekraft, hvis man med Rette kan sige om det, at det ved visse Ændringer i Valgloven har tilsigtet og opnaaet, at Opfattelser, som har nogenlunde betydelig Tilslutning i Befolkningen, ikke ogsaa kan faa et Ord med at sige her, hvor Afgørelserne træffes. Vi er villige til at gaa ind i Drøftelser og Overvejelser ogsaa med Hensyn til Valgloven med det Formaal for Øje at rette, hvad